

Részlet a 12. C osztály tanárbúcsúztató ünnepségből

Kedves, egybegyűlt tanáraink! Kicsiként érkeztünk ide, nagynak érezve magunkat. Most viszont nagyként távozunk, kicsinek érezve magunkat. A megjelent összes diáktársam szócsöveként szeretnék hálás köszönetet mondani tanárainknak. Azoknak, akik 9.óta velünk vannak, és azoknak is, akiket csak az utóbbi időben ismerhettünk meg. Nem lehet elégszer megköszönni azt a rengeteg figyelmet, amivel puskáinkat vizslatták; a rengeteg türelmet, amivel harmadjára is ránk szóltak az órán evés miatt; azt a rengeteg törődést, amivel felénk fordultak. Elindítottak minket ezen az úton, s majdhogynem négy éve fogják a kezünket, terelgetve minket. Lassan viszont eljön az elengedés ideje, és nekünk is bízunk kell magunkban, hogy később büszkének lehessenek ránk. (Dull Csenge)

Keresztes Andrea: Búcsú

Ballagási búcsú

Búsan énekelünk már,

Búsan búcsúzunk ma már,

Hiányozni fognak az iskola padjai,

Hiányozni fognak a barátaink.

Tanáraink, kedves tanáraink,

Bocsássák meg minden rosszaságunkat,

Minden becsapásos játékunkat.

Néha nem tanult leckéinket.

Mindig szórakozni akartunk,

Mindig lyukas órákra vártunk.

Most, mikor visszanézünk,

Megtaláljuk a hibánkat.

Most itt állunk búsan,

Búcsúzunk mindentől.

8 év eltelt, mint az álom,

De emléke szívünkben megmarad.